

Preek Jesaja 9:5
- Schilwolde, 13 december 2020
- Kees van Dusseldorp
- Viering Heilig Avondmaal

thema: Vredevorst

votum en groet
Psalm 43:1,3,4
wetslezing (opname jongeren)
Liedboek 442 Op U mijn Heiland, blijf ik hopen
gebed
adventskaarsen
lezing: Jesaja 8:23b-9:6
preek
Liedboek 449:1,5,6,7 In de duisternis verwachten wij
lezen HA-formulier 2
Geloofsbelijdenis: Gezang 175b
viering (Opw.318 Eet het brood met mij)
Psalm 85:3,4
gebed
collecte (De Heilige Stad)
Psalm 72:10
zegen

Broeder, zuster,

Een vredevorst. Wat zouden we die goed kunnen gebruiken. Ik verlang ernaar, voor mijn gevoel meer dan een jaar geleden.

Een vredevorst. Iemand die in alle politiek gekrakeel, getouwtrek en gedoe boven de partijen staat en met wijsheid en inzicht ons de weg wijst.

Iemand die in alle gemopper en negativiteit, korte lontjes en lange tenen vertrouwen wekt, waardoor alles lichter voelt en we minder in de stress schieten.

Een vredevorst. Iemand die in alle ingewikkelde discussies waarin we elkaar niet weten te vinden en steeds weer tegenover elkaar dreigen komen te staan, ons weet te verbinden door ons te wijzen op het hogere doel waarvoor we leven.

Iemand die in de pijn en onzekerheid van ziekte, verlies en angst, troostvol en helpend nabij is, zodat we beseffen dat we er niet alleen voor staan en ons aan hem kunnen toe-trouwen

Een vredevorst. 'Prince of Peace' zeggen de Engelsen. Niet persé de koning, maar aanvoerder, de hoofdman, de overste, de teamleider, de minister van vrede. Van de shaloom, dat prachtige bijbelse woord dat alles omvat wat bij vrede hoort: rust, innerlijke kalmte, harmonie tussen mensen, welzijn op alle terreinen, vriendschap en gezelligheid onder elkaar, geluk voor ieder persoonlijk en allen samen. Zo breed is de bijbelse vrede. Een vredevorst, wat kun je daarnaar verlangen.

**

Vredevorst. Het is een van de titels in het rijtje dat we in Jesaja tegenkomen. Het is de laatste, en ook de centrale titel. Die andere titels resoneren erin mee. Wonderbare raadsman, een consultant die goud waard is. Die zoveel wijsheid en liefde heeft dat hij elke situatie kent, peilt en een waardevol advies geeft. Goddelijke held, een moedige beveiligder die de kracht en de macht heeft om slechte mensen en kwalijke invloeden tegen te houden. Eeuwige Vader, die van zijn kinderen houdt en beschermt. Die mensen opneemt in zijn gezin, voor hen zorgt en blijft zorgen. Al die titels klinken mee in de laatste, hoogste titel: Vredevorst.

Ik heb zijn naam nog niet genoemd, maar het zal duidelijk zijn dat deze titels slaan op Jezus Christus. Zo verklaart de evangelist Matteüs bij het begin van het werk van Jezus, dat deze profetie van Jesaja tot vervulling komt: 'Het volk dat wandelt in het duister, zal een schitterend licht zien.' Dat licht is het geboren kind, dat toen hij volwassen werd, in zijn woorden en daden die wijsheid toonde, die kracht en die ontferming, die in deze titels besloten liggen. Kortom: Jezus is de vredevorst, de aanvoerder van de vrede.

Maar nu kan ik dat wel zeggen. En we kunnen mooie liederen zingen en een warm feest van kerst maken, ondanks alle beperkingen. In de kerk en thuis. Maar komt die vrede, die shaloom daarmee dichterbij? We kunnen Jezus erkennen en aanbidden als de Vredevorst, maar gaat daarmee in onze wereld iets veranderen? Waar zie je dan in de praktijk dat de wereld al eeuwen lang het kerstfeest viert? En zingt van het licht in de wereld, de vrede op aarde en het kind dat ons van God gegeven is? Ik hoef toch geen verhalen niet te vertellen hoeveel duisternis er is, hoeveel er geleden wordt, hoeveel koudheid en hardheid mensen laten zien, hoeveel geluk er verscheurd wordt, hoe weinig er van die shaloom te zien is? Hoe werkt dat met die vredevorst?

**

Mag ik je dan nog even meenemen naar Jesaja? Hij is de eerste die deze woorden over de Messias spreekt. En de setting waarin hij dit zegt, in opdracht van God, laat iets zien van hoe dat met die vredevorst werkt.

Jesaja spreekt in eerste instantie over de mensen die bij de stammen van Zebulon en Naftali horen. De meest noordelijke provincies van Israël. Waar de mensen het eerst zijn weggeleden van de dienst aan God. Waar het eerst de psalmen niet meer werden gezongen, en de wetten niet meer werden onderwezen. Waar mensen naar Jan en alleman luisterden, maar niet naar de Heer. Het gebied de mensen het eerst zijn weggevoerd in ballingschap, omdat God zijn beschermende hand terugtrok. Daar, in die donkere en rampzalige tijd, maatschappelijk en godsdienstig, ziet men een schitterend licht. Jesaja kondigt genade en herstel aan. God zal ingrijpen. Hij zal zich over zijn volk ontfermen, het weer groot maken en alle mensen weer blijdschap en plezier geven. Hij zal bevrijden van de druk en de dreiging van de vijand. Hij zal de onderdrukkers verslaan en vernietigen. Dat is wat 'het ons geboren kind' gaat doen. Dat is de manier waarop deze aanvoerder vrede brengt. Vanuit Gods wonderlijke keuze voor dit volk. Vanuit Gods onvoorstelbare liefde voor mensen.

Genade en verlossing. Dat zijn de pijlers onder de shalom. Dat is de routekaart van de vredevorst. Genade en verlossing.

Dat is het antwoord op jouw vraag: hoe werkt dat dan met die vrede? Waarom zie ik er zo weinig van? Omdat de vrede niet begint in de wereld, maar in je eigen hart. Omdat de shalom niet begint in de samenleving, maar in je verbondenheid met God. Omdat de vrede niet iets is wat mensen organiseren, maar iets wat de Heer geeft. Genade en verlossing.

**

Die vredevorst, die we zo goed kunnen gebruiken op allerlei terreinen. Die shalom, waar je zo naar kunt verlangen in je eigen leven, je relaties, in de familie en in de kerk. Die vredevorst begint bij jezelf. Die shalom begint in je ziel. Die shalom begint hier aan het avondmaal. Bij mensen die erkennen dat ze verlossing nodig hebben, dat ze van genade leven. Bij mensen die niet zichzelf centraal stellen, hun eigen gedachten en gevoelens willen verdedigen, aandacht willen hebben voor hun eigen behoeften, ruimte willen hebben voor eigen praktijken. Mensen die niet als eerste kijken naar anderen. Maar naar hun eigen band met de Heer. Mensen die zich richten op het licht. Die zich laten redden door de Heer, die het kind ontvangen als verlosser, die hem erkennen als vredevorst.

Ik ben blij dat we avondmaal kunnen vieren. Ook al is het behelpen in de manier van avondmaalvieren. Zou de onrust en de zorg, de onvrede en negativiteit in ons leven, in onze kerk, in onze samenleving ook niet hier vandaan kunnen komen, dat we ons onvoldoende richten op Jezus Christus, onze Heer? Dat we toch onze eigen ideeën, overtuigingen, gevoelens, gewoonten en verlangens voorrang geven en niet de genade en verlossing door onze Heer Jezus Christus in het centrum zetten?

Ik stel het als vraag. Maar eigenlijk weet ik het antwoord wel. Er ontstaat geen shalom, als we de routekaart van de vredevorst niet volgen. De routekaart van genade en verlossing. Dat betekent inderdaad: loslaten en afzien, je bekeren en verootmoedigen, je

vuisten leegmaken en de touwtjes laten gaan. En je hart richten op Jezus Christus, die in de hemel voor ons pleit.

**

O ja. Die vredevorst, 'Prince of Peace'. Ik vertaalde het ook als aanvoerder van de vrede. Daarvan ben jij een volgeling, een dienaar. Net als ik. Niet alleen iemand die vrede van hem ontvangt. Maar ook iemand die in zijn spoor vrede verspreidt. Als Hij je aanvoerder is, wie ben jij dan? Kun jij genade en verlossing bevorderen bij een ander? Als Hij de shaloom brengt, kun jij dan die shaloom verspreiden in jouw netwerk?

Als hij de aanvoerder van de vrede is, wie zijn wij dan? Als volk van God? Als kerk van Christus? In onze omgang met elkaar. In ons praten over elkaar. In onze inzet voor de mensen om ons heen? Denk je dat het gaat lukken om in de kerk een andere cultuur te creëren dan in de wereld? Zonder getouwtrek, zonder gemopper, zonder conflicten? Laten we beginnen bij het avondmaal. En vandaaruit in onze gemeenschap tonen dat wij weten wat shaloom is. Omdat wij de vredevorst kennen en volgen. Omdat wij weten wat genade en verlossing betekenen. Omdat we het licht van de wereld hebben gezien. Omdat we ons laten leiden door zijn Geest.

Jezus, Vredevorst, wij knielen voor u. We belijden onze schuld en onze tekorten. Wat creëren we met elkaar veel onvrede en gebondenheid. Heer, wees ons genadig. Kom naar ons toe in woord en sacrament. Verlos ons van de machten, in onszelf en buiten onszelf, die de vrede wegroven. Geef ons uw vrede, uw shaloom. In ons eigen leven, in onze gemeente, in onze omgeving. Prince of Peace, ga ons voor. Neem ons mee. Geef ons van uw Geest.

Amen